

ВЪ ЧЕТВЕРТОКЪ
ПЕРВЫЯ СЕДМІЦЫ СТЫХЪ ПОСТОВЪ,
НА ПОВЕЧЕРІИ.

Твореніе стѣгъ Отца нашего Андреа крѣтскаго, іерлімекаго. Творимъ
же на кійждо тропарь метанїа ѿ.

**Wielki Kanon Pokajanny św. Andrzeja z Krety
(w czwartek I tygodnia Wielkiego Postu)**

W czwartek pierwszego tygodnia Wielkiego Postu

Великіи канѡны. Гл҃съ 5.

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ, по двѣжды: Помощникъ и покровитель / бысть мнѣ во сп҃сеніе: / сѣи мой бг҃ъ и прослаблю ѿгдѣ: / бг҃ъ о҃тца моего, и вознесѣ ѿгдѣ: / славно бо прославися.

Припѣвъ: Помилуй мѧ, бже, помилуй мѧ.

А҃нгче бж҃и, вземлаи грѣхѣи всѣхъ, / возми бремя ѿ мене тяжкое грѣхѡвное, / и ѿкъ блгодѣроуеи, / даждь ми слезы оумиленіа.

Тебѣ припадаю иже, / согрѣшихъ ти, ѡчиисти мѧ, / возми бремя ѿ мене тяжкое грѣхѡвное, / и ѿкъ блгодѣроуеи, / даждь ми слезы оумиленіа.

Не видн со мною въ сдѣхъ / ногѧ моѧ дѣлаи, / словеса изыска, / и исправлаа стремленіа: / но въ щедрѡтахъ твоихъ презираа моѧ лютаа, / сп҃си мѧ всеиельне.

Покланиа бремя, / приходяѣ ти создателю моему, / возми бремя ѿ мене тяжкое грѣхѡвное, / и ѿкъ блгодѣроуеи, / даждь ми слезы оумиленіа.

Богатство душевное иждивъ грѣхѡмъ, / псѣтъ сѣмь добродѣтелей блгодѣтливыхъ, / гл҃дствѣа же зовѣ: / мѣти подателю гд҃и, сп҃си мѧ.

Припѣвъ: Прѣвнаа мати маріе, молн бга ѡ насъ.

Маріи: Приклоньшиа хр҃тѡвымъ бж҃ественнымъ законѡмъ, / къ сѣмѣ пристѣпила сѣи, / сладостей недержимаа стремленіа ѡстаивши, / и всѧкъю добродѣтель всеблгоговѣнну, / ѿкъ единѣ исправлаа сѣи.

Слава, тр҃ченъ: Превѣннаа тр҃це, / во единнцѣ поклоняемаа, / возми бремя ѿ мене тяжкое грѣхѡвное, / и ѿкъ блгодѣроуеи / даждь ми слезы оумиленіа.

И нынѣ, бг҃ородиченъ: Бже, надежде и предстательство тебе поющихъ, / возми бремя ѿ мене тяжкое грѣхѡвное, / и ѿкъ влчца ѿтлаа, / кающаа прїими мѧ.

**Wielki Kanon. Ton 6.
PIEŚŃ I**

Irmos: Obrońcą był mym i siłą, moim ocaleniem. On Bogiem moim jest, i uwielbiać będę Go, Boga ojca mego, będę wywyższać Go, wspaniale moc okazał swą.

Przyśpiew: Zmiłuj się o Boże, Boże mój

Baranku Boży, który bierzesz [na siebie] grzechy wszystkich, weź ode mnie ciężkie grzechów brzemię i jako Miłosierny daruj mi łzy serdecznej skruchy.

Ku Tobie przypadam, Jezu, zgrzeszyłem przed Tobą, weź ode mnie ciężkie grzechów brzemię i jako Miłosierny daruj mi łzy serdecznej skruchy.

Nie sądz się ze mną, Panie, ważąc me czyny, sądząc za słowa i ujawniając pragnienia, lecz nie bacząc na me przestępstwa, w miłosierdziu swym zbaw mnie, o Wszechmocny!

Nastał czas pokajania! Przychodzę do Ciebie, mego Stwórcy: zdejmij ze mnie ciężkie grzechów brzemię i jako Miłosierny daruj mi łzy serdecznej skruchy.

Bogactwo swoje w nierządzie roztrwoiłem, Zbawco, nie wydałem owoców pobożności, czuję przeto głód i wołam: miłosierny Ojcze, pośpiesz mi na spotkanie i ulituj się nade mną!

Prepodobna Matko Mario, módl się za nami

Poddawszy się Bożym przykazaniom, przyłgnęłaś do Chrystusa, i poskromiwszy nieokiełznane pragnienie rozkoszy, każdą z cnót najpobożniej wypełniłaś.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi

Trójco nadprzyrodzona, czczona w jedności, weź ode mnie ciężkie grzechów brzemię i jako Miłosierna daj mi łzy pociechy.

I teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen

Bogarodzico, nadziejo i obrono Tobie śpiewających, weź ode mnie ciężkie grzechów brzemię i jako Władczyni czysta przyjmij mnie, skruszonego.

ПѢСНЬ Б.

Ірмосъ: ВѢДИТЕ ВѢДИТЕ, ѢКЪ ЯЗЪ СѢМЬ БГЪ, / МАННЪ ѠДОЖДѢВЫЙ, /
 НЪ ВОДЪ НЪЗЪ КАМЕНЕ ИСТОЧѢВЫЙ / ДРѢВЛЕ ВЪ ПЪСТЫНИ ЛЮДЕМЪ МОИМЪ, /
 ДЕСНИЦЕЮ СѢДИНОЮ, НЪ КРѢПОСТІЮ МОЕЮ.

МѢЖА оубѣхъ, глаголетъ, / въ язвѣ мнѣ, нъ юношѣ въ стрѣпѣ, /
 ламѣхъ рыдала вопѣаше, / ты же не трепещеши ѿ дѣше моѣ, /
 ѡкалѣвши плоть, нъ оумъ ѡсквернивши.

Столпъ оумдрѣла сѣи создати ѿ дѣше, / нъ оутвержденіе
 водружити твоими похотѣми, / яще не бы зндѣтель оудержалъ
 совѣты твоѣ, / нъ низвергла на зѣмлю оухищренїа твоѣ.

Ѡ какъ поревновѣхъ ламѣхъ, первомъ оубѣицѣ, / дѣшѣ ѢКЪ мѢЖА,
 оумъ ѢКЪ юношѣ, / ѢКЪ брата же моего тѣло оубѣхъ, / ѢКЪ кѣиъ
 оубѣица, любослѣстными стремлѣнми.

Ѡ дождѣ гдѣ / ѿ гдѣ Ѡгнь нногдѣ, / на беззаконіе гнѣвающее
 сожѣгъ содомланы: / ты же Ѡгнь вжеглѣ сѣи геенскїй, / въ нѣмже
 имашн, ѿ дѣше, сожециса.

Оуазвѣхса, оуранихса, / сѣ стрѣлы врѣжѣа оуазвѣвшыа мою дѣшѣ
 нъ тѣло: / сѣ стрѣпи, гноснѣа, ѡмрачснѣа, / вопіютъ рѣны
 самовольныхъ моихъ страстѣй.

Прпчѣхъ: Прѣенаа мати маріе, молѣ бѣа ѿ насъ.

Маринъ: простѣрла сѣи рѣцѣ твои / къ щѣдромъ бгѣ, маріе, / въ
 бѣздне сѡлзъ погрѣжаемаа: / нъ Ѣкоже петрѣ члѣвѣколюбнѡ, / рѣкѣ
 бжѣственнѡю прострѣ, / твоѣ ѡбраценіе всѣчески нскїй.

Слава, трѣченъ: Безначальнаа, несозданнаа трѣце, / нерздѣльнаа
 сѣдинце, / каюцаса мѣ прїмнѣ, / согрѣшивша снѣи, / твоѣ сѣмь
 созданіе, не презри: / но поцадѣ нъ нзбѣви / Ѡгненнагѡ мѣ ѡсѣжденїа.

Нъ нынѣ, бѣгородиченъ: Прѣчѣаа влѣще, бѣгородительнице, / надѣждо
 къ тебѣ притекающихъ, / нъ прїстѣннице сѣцихъ въ бѣри, / млтнѣаго нъ
 создателя нъ снѣа твоегѡ / оумнлостнѣи нъ мнѣ / млтѣами твоими.

PIEŚŃ II

Irmos: Patrzcie, zobaczcie, oto ja jestem Bogiem, mannę zesłałem i ze skał wód potoki wytoczyłem niegdyś w pustyni ludziom swym, prawicą i wolą swą, i boską swoją wszechmocą.

Męża zabiłem, bo mnie zranił, a młodzieńca, bo zrobił mi siniec – gorzko szlochał Lamech; dlaczego ty nie drzysz, duszo moja, choć zbezczęściłaś umysł i zbrukałaś ciało?

Zamyśliłaś, duszo, swymi żądzami wznieść wieżę i zbudować twierdzę, ale Stwórca zniweczył twe zamiary i obrócił w proch nieczne zamysły.

Niczym Lamech, dawny zabójca, żądzą rozkoszy duszę zabiłem, jak tamten męża, umysł jak młodzieńca, a ciało pozbawiłem życia, jak Kain brata swego.

Pan, rozgniewany nieprawościami Sodomitów, spalił ich niegdyś ognistym deszczem; ty zaś, duszo, sama rozpałałaś ogień Gehenny, który cię pochłonie.

Ranami pokryty jestem i strupami; oto strzały wroga, przesywają duszę moją i ciało; oto rany i strupy krzyczą donośnie – rany mych samowolnych namiętności.

Prepodobna Matko Mario, módl się za nami

Tonąc w otchłani zła, wyciągnęłaś, Mario, ręce swe ku Miłosiernemu Bogu i jak niegdyś Piotrowi, tak i z miłości do człowieka Tobie podałaś rękę, wszelkimi drogami szukając Twego nawrócenia.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi

Niemająca początku, niestworzona Trójco, nierozdzielna Jedności! Przyjmij mnie kajającego się, zbaw grzesznego, Twoim bowiem jestem stworzeniem – nie wzgardź mną, lecz oszczędź i wybaw od ognistego wyroku.

I teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen

Przeczysta Władczyni, Boga Rodzicielko, nadziejo uciekających się do Ciebie i zaciszna przystani pośród burzy, swymi modlitwami wyblągaj dla mnie łaskę Miłosiernego – Stwórcy i Syna Twego.

ПѢСНЬ Г.

Ірмосъ: Оутвердѣ гдѣ, на камени заповѣдей твоихъ / подвигшееса
сѣрдце мое, / ѿкъ единыхъ спсѣ сѣ, и гдѣ.

Игарѣ дрѣвлѣ душѣ, египтянинѣ оуподобилася сѣ, /
поработившиса произволѣніемъ, и рождши / новаго ісмаила,
презбрѣтво.

Иквблю лѣствницѣ / раздѣла сѣ душѣ моѣ, / гвалемдо ѿ
земли къ небесѣмъ, / почто не имѣла сѣ / вохода тверда,
блгочестїа;

Сщѣнника бжїа, и црѣ оудниена, / хртѣво подобїе, / въ мѣрѣ
житїа, въ человѣцѣхъ подражїи.

Вратїса, постени душѣ окаанна, / прѣжде дѣже не прїимѣтъ
конѣцъ житїа торжество: / прѣжде дѣже двѣрь не заключїтъ чертога
гдѣ.

Не бди стѣлпъ сланный душѣ, / возвратившиса вспѣть: / ѿбразъ
да оутрашїтъ тѣ еодомскїи, / горѣ въ ингѣрѣ спсїи.

Молѣнїа влѣко, / тебѣ поющихъ не ѿвержи: / но оуцѣдри
члѣвколюбче, / и подѣждь вѣрою просящимъ ѿставлѣнїе.

Слава, трїченъ: Трѣце прѣста, неозданна, / безначальное
существо, / въ трѣцѣ пѣвалема ѿпостасей, / спсїи ны вѣрою
покланяющимся / державѣ твоѣи.

И нынѣ, бгородиченъ: Ѽ оца безлѣтна сїа, / въ лѣто
бгородительнице / некедоможно родна сѣ, / странное чдо, /
прѣбывши двѣ дощїи.

ПѢСНЬ Д.

Ірмосъ: Оуслыша пррѣокъ прїшествїе твоѣ гдѣ, и оубоася, / ѿкъ
хощеши ѿ дѣвы родїтиса, / и человѣкомъ гвнїтиса, и глаголаше: /
оуслышахъ гдѣхъ твоѣ, и оубоахся, / слава силѣ твоѣи гдѣ.

PIEŚŃ III

***Irmos:** Na niezachwianej Chryste opoce Twoich przykazań, umocnij moje zamierzenia.*

Upodobniłaś się do dawnej Hagar, Egipcjanki, duszo moja, bowiem z własnej woli oddałaś się w niewolę i zrodziłaś nowego Izmaela – pogardę.

Wiedziałaś, duszo moja, o Jakubowej drabinie od ziemi do nieba, czemu przeto nie chciałaś stąpać pewnie ku niebu pobożnością?

Naśladuj posługę kapłana Bożego i samotnego króla [Melchizedeka], obraz życia Chrystusa pośród ludzi na ziemi.

Nawróć się, duszo nieszczęsna, póki trwa jeszcze święto życia, i szlochaj, zanim Pan zatrze drzwi komnaty weselnej.

Nie stań się, duszo, słupem soli, nie odwracaj się; ulękni się losu Sodomy, szukaj ratunku w górach, w Soarze.

Nie odrzucaj, Panie, miłujący człowieka, błagań tych, którzy Cię wychwalają, lecz okaż miłosierdzie, i tym, którzy proszą z wiarą, daruj odpuszczenie [grzechów].

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi

Trójco Prosta, niestworzona, Istoto bez początku, w Trójcy Osób wielbiona, zbaw nas, z wiarą oddających cześć Twej potędze.

I teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen

Przedwiecznego Syna z Ojca [zrodzonego] w ziemskim czasie urodziłaś, Bogarodzico, bez męża udziału; przedziwny to cud – karmisz piersią, pozostając Dziewicą.

PIEŚŃ IV

***Irmos:** O przyjściu Twym prorok wieść usłyszał, Panie i wielce zatrwożył się, że Ty sam przyjdiesz na świat z Dziewicy i ludziom w ciele objawisz się, i zawołał: „Słyszałem Twą wieść i uląknęłam się”, chwała mocy Twojej, Panie!*

Врѣма животѣ моегѡ мало, / ѡ ѡсполнено болѣзней ѡ лѣкабства:
/ но въ покаѣніи маѣ прїимѣ, / ѡ въ рѣзумѣ призовѣ, / да не бѣдѣ
стажѣніе, ни брашно чѣждѣмѣ, / спсе, самѣ маѣ оуцѣдрѣ.

Царскимѣ достѡнствомѣ, вѣнцѣмѣ ѡ багрянцею ѡдѣанѣ, /
многочисленный челоуѣкъ ѡ прѣвнѣ, / богатствомѣ кнѣѣ ѡ стады, /
внезапѣ богатства, славы царства / ѡбницавѣ лишисѣ.

Ѹще праведенѣ бѣше ѡнѣ, ѡ непороченѣ пѣче вѣсѣхѣ, / ѡ не оубѣже
любленіѣ лѣстѣвагѡ ѡ сѣти: / ты же грѣхолоубѣва сѣци ѡкаѣннаѣ
дѣше, что сотвориши, / ѡще челоуѣкъ ѡ недовѣдомыхѣ / лѣчѣтелѣ
нантѣ тебе;

Высокоглаголѣнѣ нынѣ ѣсмѣ, / жестокѣ же ѡ сѣрдцемѣ, / вотцѣ ѡ
вѣде, / да не съ фарїсеемѣ ѡдѣши маѣ, / пѣче же мытарѣво смнрѣніе
подаждѣ мѣ / ѣдѣне цѣдре, правосѣде, / ѡ семѣ маѣ сочелѣ.

Согрѣшихѣ, догдѣнѣ содѣдѣ плѣти моеѣ, / вѣмѣ цѣдре: / но въ
покаѣніи маѣ прїимѣ, / ѡ въ рѣзумѣ призовѣ, / да не бѣдѣ
стажѣніе, ни брашно чѣждѣмѣ, / спсе, самѣ маѣ оуцѣдрѣ.

Самонѣтѣкѣнѣ бѣхѣ страстѣмѣ, / дѣшѣ моѣ вредѣ цѣдре, / но въ
покаѣніи маѣ прїимѣ, / ѡ въ рѣзумѣ призовѣ, / да не бѣдѣ
стажѣніе, ни брашно чѣждѣмѣ, / спсе, самѣ маѣ оуцѣдрѣ.

Не послѣшахѣ глаѣ твоегѡ, / прѣслѣшахѣ пнѣніе твоѣ
законоположника: / но въ покаѣніи маѣ прїимѣ, / ѡ въ рѣзумѣ
призовѣ, / да не бѣдѣ стажѣніе, ни брашно чѣждѣмѣ, / спсе, самѣ маѣ
оуцѣдрѣ.

Припѣвѣ: Прѣвнаѣ мѣти марїе, молѣ бѣѣ ѡ насѣ.

Марїн: Великихѣ безмѣстѣи во глѣбнѣ низвѣдшисѣ, / недержѣма
была ѣсѣ, / но востекла ѣсѣ помысломѣ лѣчшѣмѣ, / къ крайнѣѣ
дѣланѣмѣ ѣвѣ добродѣтели прѣславнѣ, / ѣггѣльское ѣстество марїе,
оуднѣвшѣ.

Czas mego życia jest krótki, cierpienia i nieprawości pełen, ale przyjmij mnie w pokajaniu, Zbawco, ulituj się nade mną i utwierdź w prawdzie, abym nie stał się zdobyczą i żerem Złego.

Maż przyodziany w królewski majestat, koronę i purpurę, majątny i sprawiedliwy, opływający w stada i bogactwa, stracił nagle królestwo, chwałę i majątek i stał się nędzarzem.

Jeśli Hiob, najbardziej sprawiedliwy i nienaganny ze wszystkich, nie uniknął pułapek i sieci zwodziciela, cóż uczynisz ty, nieszczęsna i rozmiłowana w grzechu duszo, gdy spotka cię coś niespodziewanego?

Pyszny jestem słowem i okrutny sercem, bez powodu; z faryzeuszem nie osądzaj mnie, ale celnika pokorę mi daruj i wraz z nim miłosiernie przyjmij mnie, Sędzio sprawiedliwy.

Wiem, Miłosierny Boże – zgrzeszyłem, zbrukałem naczynie ciała mego, ale przyjmij mnie w pokajaniu, Zbawco, ulituj się nade mną i utwierdź w prawdzie, abym nie stał się zdobyczą i żerem Złego.

Bożkiem stałem się dla samego siebie, zraniłem duszę namiętnościami, ale przyjmij mnie w pokajaniu, Zbawco, ulituj się nade mną i utwierdź w prawdzie, abym nie stał się zdobyczą i żerem Złego.

Twego głosu nie usłuchałem, na Twe Pismo nie zważałem, Dawco Prawa, ale przyjmij mnie w pokajaniu, Zbawco, ulituj się nade mną i utwierdź w prawdzie, abym nie stał się zdobyczą i żerem Złego.

Prepodobna Matko Mario, módl się za nami

Pogrążona w głębi wielkich grzechów nie ugrzęzłaś w nich, Mario, lecz podążyłaś za dobrymi zamysłami i zdołałaś wznieść się poprzez jawne uczynki, osiągając doskonałą cnotę i chwalebnie zadziwiając istoty anielskie.

Слава, трѣченъ: Нераздѣльное существомъ, / неслѣтное лицы, /
 бѣоглоблю тѣ, трѣческое єдино бжество, / ѿкъ єдиноцрѣтвенное и
 сопрѣтольное, / вопію ти пѣснь великую, / въ вышнихъ трегдѣхъ
 пѣснословимю.

И нынѣ, бѣгородиченъ: И раждаеши, и дѣвствѣеши, / и
 пребываеши оубоудъ естествомъ дѣла, / рождѣнса ѡбновляетъ законы
 естества, / оутрѣба же раждаетъ нераждающаа. / бѣхъ и дѣже хощетъ,
 побѣждаетса естества чинъ, / творитъ бо, єлика хощетъ.

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ: Ѡ ноци оутренюуща, / члѣвколюбче, просвѣти молюса, /
 и настаби и мене на повелѣнїа твоѣ: / и нади ма спсе, / творити
 волю твою.

Низъ снчашю подражай ѿ дшѣ, / прїиди, припадн къ ногѣма
 иисовыма, / да тѣ исправитъ, / и да ходиши правъ / стѣзи гдн.

ѿще и клѣдзь єси глѣбокій влѣко, / источи ми водѣ и зъ
 пречистыхъ твоихъ жнлз, / да ѿкъ самарянина, не ктомѣ пїай
 жаждѣ: / жнзни бо стрѣи источаеши.

Сїишамъ да бѣдѣтъ ми / слезы моѣ, влѣко гдн, / да оумью и ѿзъ
 зѣнницы єрдца, / и виждѣ тѣ оумнш, свѣта превѣчна.

Прпѣвъ: Прѣбнаа мѣти марїе, молн бѣа ѡ насъ.

Марїн: Несравненнымъ желнїемъ всебогѣтаа, / дрѣвѣ возжелѣвши
 поклонитса живѣотномѣ, / сподобилса єси желнїа, / сподоби оубо
 и мене / оудѣити вышнїа славы.

Слава, трѣченъ: Тѣ трѣце славымъ, єдинаго бѣа, / стѣ, стѣ, стѣ єси
 / ѿче, спсе, и дшѣ, / прѣстѣе существо, / єдиннѣ прїснш поклонѣмаа.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi

Jako nierozdzielne w Istocie, niezlane w Osobach, poznaję Cię, Troiście Jedyne Bóstwo, jako jedynowładcze i współpanujące – wznosząc Ci pieśń wielką, na wysokościach po trzykroć śpiewaną.

I teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen

I rodzisz, i zachowujesz dziewictwo, i według natury pozostajesz w obu wypadkach Dziewicą. Zrodzony przez Ciebie odnawia prawa natury, łono rodzi pozostając dziewiczym, bo gdy Bóg zechce, zwyciężony zostaje porządek natury, On bowiem czyni to, co zechce.

PIEŚŃ V

***Irmos:** Na nocnej modlitwie trwam, Miłujący nas Boże, oświeć mnie, błagam i ku nakazom Twym pragnienia skieruj me, i naucz mnie, Zbawicielu, wypełniać wolę Twą.*

Naśladuj, nieszczęsna duszo, zgarbioną kobietę; przyjdź, upadnij do stóp Jezusa, aby cię podniósł i abyś chodziła prosto Jego drogami.

Jeśli jesteś głęboką studnią, Panie, wytocz mi wodę z najczystszych Twych ran, abym jak Samarytanka pił i nigdy nie pragnął, Ty bowiem toczysz potoki życia wiecznego.

Niech łzy moje staną się Siloamem, Panie mój i Władco, abym obmył źrenice swego serca i w duchu ujrzał Ciebie, Światłość Przedwieczną.

Prepodobna Matko Mario, módl się za nami

Ogarnięta nieprzemierzalnym pragnieniem, aby oddać pokłon Drzewu Życia, zostałeś przez Pana wysłuchana; spraw, bym i ja okazał się godnym, Mario, dostąpienia wyższej chwały.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi

Ciebie, Trójco, wysławiamy, jedynego Boga: Święty, Święty, Święty jesteś Ojczy, Synu i Duchu, Istoto prosta, Jedności zawsze wywyższana.

И нынѣ, бѣгородиченъ: Изъ тебе ѡблечѣа въ моѣ смѣшеніе, /
нетлѣннаа безмѣжнаа мѣти дѣо, / бѣзъ создáব্যи бѣки, / и соедини
себѣ челоуѣческое ѣстество.

Пѣснь 5.

Ирмоу: Возопѣхъ всѣмъ сердцемъ моимъ / къ щедромѣ бѣгѣ, / и
оубѣиша мѣ ѡ яда пренеподобгъ, / и возведѣ ѡ тлѣ животъ мой.

Изъ ѣмь, спсе, / юже погубилъ єси дрѣвле царскю драхмѣ, / но
вжѣгъ свѣчильникъ прѣтѣчъ твоего слоуе, / взыщи и ѡбращи твоѣ
ѡбразъ.

Востани и побори, / ѣкѡ инѣсѣ амалика, плотскіа страсти, / и
гаваничты, лѣстныа помыслы, / приени побѣждающи.

Припѣвъ: Прѣбнаа мѣти маріе, молѣ бѣа ѡ насъ.

Маріи: Да страстѣи пламень оугасиши, / слезъ капли источила єси
приени маріе, / дѣшею распалаема, / юже блгодѣть подаждь и мнѣ /
твоемѣ рабѣ.

Припѣвъ: Прѣбнаа мѣти маріе, молѣ бѣа ѡ насъ.

Маріи: Безстрастїе нѣное стажала єси, / крайнимъ на земли
житіемъ мѣти. / тѣмже тебе поющымъ, / страстѣи избавитица /
мѣтвами твоими, молиса.

Слава, трѣченъ: Трѣца ємь прѣста, нераздѣльна, / раздѣльна личнѣ,
/ и єдиница ємь єстествомъ соединѣна, / оцъ глаголетъ и снъ и
бжѣственный дхъ.

И нынѣ, бѣгородиченъ: Оутрѣба твоѣ бѣа намъ роди, / воображена
по намъ: / єгоже ѣкѡ создáтелъ всѣхъ, молѣ вѣце, / да мѣтвами
твоими ѡправдѣмса.

I teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen

W Tobie, nieskalana, nieznająca męża Matko Dziewico, Bóg, Twórca wieków przydział się w moje ciało i zjednoczył ze sobą ludzką naturę.

PIEŚŃ VI

Irmos: Zakrzyknąłem całym sercem swym ku Dobremu Bogu i usłyszał mnie z głębin otchłani, i odnowił upadłe życie me.

Twą zagubioną królewską drachmą jestem, Chryste; zapal więc pochodnię swego Poprzednika i odszukaj Twój obraz, Zbawco.

Powstań i pokonaj żądze cielesne, jak niegdyś Jozue Amalekitę, i jak on Gabaonitów, zwyciężaj nieustannie oszukańcze zamysły.

Prepodobna Matko Mario, módl się za nami

Rozpalana w duszy, nieustannie wylewałaś, Mario, potoki łez, by ugasić trawiący Cię płomień namiętności; ich obfitość daruj i mnie, słudze Twemu.

Prepodobna Matko Mario, módl się za nami

Beznamiętność niebiańską osiągnęłaś na ziemi swym życiem surowym, Matko, wstaw się w modlitwach za tymi, którzy Cię wychwalają, aby zostali wybawieni od namiętności.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi

Trójcą jestem prostą, niepodzielną, podzielną w Osobach i Jednością jedną istotą zjednoczoną, głosi Ojciec, Syn i Boży Duch.

I teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen

Łono Twoje zrodziło nam Boga, który przyjął nasze ciało. Jego, jako Stwórcę wszystkiego, błagaj, Bogarodzico, abyśmy dzięki Twym modlitwom zostali usprawiedliwieni.

Тѣже, Гдѣ помнѣи, трѣжды. Слава, ѿ нынѣ:

Кондакъ, гласъ 5:

Душѣ моѣ, душѣ моѣ, / востани, что спѣши; / конецъ
приближаетца, / ѿ нѣмашн смѣтитца: / востани оубо, / да пощадитъ
тѣ христосъ бгъ, / вездѣ съи, ѿ всѣхъ исполнѣи.

Пѣснь 3.

Ирмосъ: Согрѣшихомъ, беззаконновахомъ, / неправдовахомъ предъ
твоею, / ниже соблюдохомъ, ниже сотворихомъ, / ѿкоже заповѣдалъ
еси намъ: / но не предаждь насъ до конца, оубо съзвѣе.

Исчезоша дни мои, ѿкоже соиже востающаго: / тѣмже ѿкоже езекиа
слезоу на ложн моѣмъ, / приложитца мнѣ лѣтвомъ животѣ. / но кѣи
нѣла предстанетъ тебѣ душѣ, / ѿце не вѣхъ бгъ;

Припадаю ти, / ѿ приношу тебѣ, ѿкоже слезы глаголы моѣ: /
согрѣшихъ, ѿкоже не согрѣши блданѣца, / ѿ беззаконновахъ, ѿкоже
нѣи никтѣже на землѣ: / но оубо вѣри вѣко, творѣнѣ твоѣ, / ѿ
воззовѣ ма.

Погрѣбохъ ѿбразъ твоѣ, / ѿ растлѣхъ заповѣдь твоѣ, / всѣ
помрачѣа добрѣта, / ѿ страстьми оугасѣа, спсе, свѣща: / но
оубо вѣривъ воздаждь мнѣ / ѿкоже поетъ дѣдъ, радванѣ.

Обратѣа, покѣиа, ѿкрыѣ сокровѣннаа, / глаголи бгъ всѣ
вѣдѣщемъ: / ты вѣси моѣ тайнаа, едне спсе: / но самъ ма
помнѣи, ѿкоже поетъ дѣдъ / по мѣти твоѣи.

Припѣвъ: Прѣвнаа мѣти маріе, моли бга ѿ насъ.

Марин: Возопѣши къ прѣчѣи бгомѣри, / первѣе ѿринѣла еси
нѣистовство стрѣи, / нѣжно стѣжающихъ, / ѿ пограмѣла еси врага
запѣшаго: / но даждь нынѣ помоць ѿ корѣн, / ѿ мнѣ рабѣ
твоѣмъ.

Kyrie elejson (*trzy razy*). Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen

Kondakion, ton 6

Duszo ma, duszo ma, powstań, czemu śpisz? Nadchodzi kres i trwoga cię ogarnie, czuwaj więc, aby oszczędził cię Chrystus – Bóg, wszechobecny i wszystko wypełniający.

PIEŚŃ VII

Irmos: *Panie, Boże nasz, popełniliśmy grzech i niegodziwość wobec Ciebie: Twe Prawo zapomniane, Twe słowa odrzucone, choć przykazałeś niegdyś nam ich strzec, lecz za to Ty nie porzucaj nas, ojców Boże.*

Dni me przeminęły niczym sen o poranku, dlatego jak Hiskiasz szlocham na swym łożu, aby dodane mi były lata życia; to nie Izajasz jednak stanie przed tobą, duszo, lecz sam Bóg Wszechmocny.

Przypadam ku Tobie i niczym łzy ofiaruję Ci me słowa: zgrzeszyłem bardziej niż nierządnicą i w nieprawościach żyłem, większych niż ktokolwiek na ziemi; ale zmiłuj się nad swym stworzeniem i przywołaj do siebie, Panie.

Pogrzebałem Twój obraz i zniszczyłem Tve przykazanie, całe piękno ogarnął mrok, a pożądliwości zdusiły płomień świecy; ale zmiłuj się nade mną, Zbawco, i przywróć radość z pieśni Dawida.

Nawróć się, pokajaj, ujawnij, co skryte i wyznaj Bogu Wszechwiedzącemu: Ty znasz moje serce, jedyny Zbawicielu, zmiłuj się nade mną, jak śpiewa Dawid, wedle miłosierdzia swego.

Prepodobna Matko Mario, módl się za nami

Wezwawszy do przeczystej Matki Bożej, poskromiłaś huragan okrutnie rozpasanych namiętności i pohańbiłaś kłamliwego wroga, a teraz daruj pomoc w nieszczęściach i mnie, słudze Twemu.

Прпѣвъ: Прѣбѣла мѣти маріе, молѣн бѣа ѿ насъ.

Маріи: Ёгоже возлюбѣла єси, ёгоже возжелѣла єси, / ёгѡже радн плѡть нзндѣрѣла єси прѣбѣла, / молѣн нынѣ хрѣта ѿ рабѣхъ: / ѣкѡ да млѣтнѣхъ бѣвхъ всѣмъ намъ, / мѣрное сотвоѣнїе дѣрѣтъ / почитѣющымъ ёго.

Слава, трѣченъ: Трѣце прѡстаа, нераздѣльнаа, / єдинобдѣннаа, н єстество єдино, / свѣтѡве н свѣтъ, н єта трн: н єдино єто / поѣтѣа бѣхъ трѣца. / но воіпѡн, прѡслави живѡтъ н живѡты, дѡшѣ / всѣхъ бѣа.

Н нынѣ, бѣгороднченъ: Поѣмъ тѣа, бѣгословнмъ тѣа, / покланѣемѣа тѣн бѣгороднтельннцѣ: / ѣкѡ нераздѣльныа трѣцы, / породнла єси єдиноаго хрѣта бѣа, / н сама ѡвѣрзла єси намъ / єщымъ на землѣ нѣнаа.

Пѣснь ѱ.

Ірмосъ: Ёгоже вѡннства нѣнаа славатъ, / н трепѣщѣтъ херѡвїмн н серафїмн, / всѣко дыханїе н тѡарь, / пѡнтѣ, бѣгословнѣте / н превозноснѣте во всѣхъ вѣкн.

Слѣзнѡю єпсе сткланнцѡ, / ѣкѡ мѣро нстоцаваа на главѡ, / зовѣтн ѣкоже блѡдннца, млѣтн ѣщѡла, / мольбѡ прнношѡ, / н ѡстѡвлѣнїе прошѡ прїѡтн.

Ѧще н ннктоже, ѣкоже ѡзъ согрѣшн тебѣ, / но ѡвѣче прїмн н менѣ, бѣгѡтробнѣ єпсе, / стрѡхомъ кѡнцѡсаа, н любѡвїю зовѣща: / согрѣшнхъ тебѣ єдиношѡ: / помнлѡш мѣ млѣтнѣе.

Поцадн єпсе твоѣ созданїе, / н взыщн ѣкѡ пѡстырь погнѣшѣе, / предварн заблѡждашаго, воєхнѣтн ѡ вѡлка, / сотворн ма ѡвѣа / на пѡствѣ твоѣхъ ѡвѣцъ.

Ёгда єдїе єадѣшн ѣкѡ бѣгѡтробѣнъ, / н покѡжешн стрѡшнѡю слабѡ твоѡ єпсе: / ѡ каковын стрѡхъ тогда! пѣщн горѡщѣн, / всѣмъ боѡщымѣа нестерпнмагѡ єдннца твоѡгѡ.

Prepodobna Matko Mario, módl się za nami

Czcigodna Matko Mario, ubłagaj Chrystusa, którego ukochałaś, którego zapragnęłaś, przez wzgląd na którego wyniszczałaś swe ciało, aby był miłościw ku wszystkim nam, swym sługom, i tym, którzy Go wielbią, darował pokój.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi

Trójco prosta, nierozdzielna, współistotna i jedna naturo, Światłości i Światłość, Święte trzy i jedna Święta – tak w pieśniach wysławiany jest Bóg Trójca; zaśpiewaj więc i ty, duszo, wysławiaj Życie i Życia, Boga wszystkich.

I teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen

Śpiewamy Ci, błogosławimy Cię, Ciebie wielbimy Bogarodzico, zrodziłaś bowiem jedną z Osób niepodzielnej Trójcy, Chrystusa Boga, przez co nam, żyjącym na ziemi, otworzyłaś przybytki Niebios.

PIEŚŃ VIII

***Irmos:** Zastępy Niebios głoszą Jego chwałę, w strachu drżą przed Nim cherubini i serafini, wszystko co żyje, wszelki duch niech śpiewa, błogosławi i wywyższa Pana po wsze czasy.*

Naczynie [pełne] łez jak olejek na głowę Twą wylewam, Zbawco, jak nierządnicą wołam do Ciebie, szukając litości, przynoszę błaganie i wołam o przebaczenie.

Gdyby nie było na ziemi grzesznika większego ode mnie, to przyjmij i mnie; kajam się bowiem z bojaźnią i wołam z ufnością: zgrzeszyłem wobec Ciebie jedyne, zmiłuj się nade mną, Miłosierny Zbawco!

Oszczędź stworzenie swoje, Zbawco, i jak pasterz szukaj zagubionego; znajdź zbłąkanego, uchron przed wilkami i uczyn mnie owieczką na Twym pastwisku.

Gdy jako Sędzia Miłosierny objawisz budzącą bojaźń chwałę, wszystkich ogarnie trwoga przed piecem ognistym i nieuchronnym Twym sądem, Zbawco.

Прпѣвъ: Прѣбнаа мѣти маріе, молѣ бѣа ѡ насъ.

Маріа: Свѣта незаходимагѡ мѣти, тѣа просвѣтѣвшн, / ѡ ѡмрачѣніа страстѣй разрѣшн. / тѣмже вшѣдши въ дхѡвнѡю бѣгодѣть, / просвѣтн маріе, / тѣа вѣрнѡ восхвалѣющыа.

Прпѣвъ: Прѣбнаа мѣти маріе, молѣ бѣа ѡ насъ.

Маріа: Чѡдо нѡво вѣдѣвъ, оѡжасѣшеа бжѣственный въ тебѣ
воистиннѡ мѣти зѡсіа: / ѡгѣла бо зрѣше во плѡти, / н оѡжасомъ
вѣсь исполнѣшеа, / хрѣта поа бо вѣки.

Слава, трѣченъ: Безначальне ѡче, снѣ собесначальне, / оѡтѣшителю
блгн, дше прѣвн: / слова бжѣа роднтелю, / ѡца безначальна слова, /
дше живнн н знждѣн, / трѣце ѣдннце помнѣн мѣ.

И нынѣ, бѣгородченъ: Якъ ѡ ѡброцѣніа червленнцы прѣчтаа, /
оѡмнаа баграннца ѣмманѡлеа, / внѡтръ бо чрѣвѣ твоѡмъ плѡть
нсткѣа, / тѣмже бѣѡ / воистиннѡ тѣа почитѣемъ.

Пѣснь ѡ.

Ірмосъ: Безчѣмннагѡ зачѣтѣа ржѣтѡ неказѣнное, / мѣре
безмѡжныа нечлѣненъ плѡдъ: / бжѣе бо рождѣніе ѡбновлѣетъ
ѣстествоа. / тѣмже тѣа всн родн, якъ бѣгонебѣстнѡю мѣрь, /
правослѣвнѡ велчѣемъ.

Оѡмѣрднѣа спсн мѣ, / снѣ дѣдовъ помнѣн, / бѣснѡщыааа
словомъ нсчѣлнвнн, / глаъ же бѣгѡтробнн якъ разбѡнникѡ мнѣ
рцы: / ѡмннъ глаголю тебѣ, со мною бѣдешн въ рѣн, / ѣгда прѣндѡ во
славѣ моѣн.

Разбѡнникъ ѡглаголаше тѣа, / разбѡнникъ бѣгловаше тѣа, /
ѡба бо на крѣтѣ свѣаста: / но ѡ бѣгѡтробнѣ, якъ вѣрномѡ
разбѡнникѡ твоѡмѡ, / познѣвшемѡ тѣа бѣа, / н мнѣ ѡвѣрзи дѣрь /
славнагѡ црѣтѣа твоѡгѡ.

Prepodobna Matko Mario, módl się za nami

Matka niezachodzącej światłości [Bogarodzica] oświeciwszy Cię, uwolniła z mroku namiętności, przeto przyjąwszy łaskę Ducha oświeć, Mario, tych, którzy wiernie Cię wysławiają.

Prepodobna Matko Mario, módl się za nami

Zaprawdę nowy cud zobaczywszy w Tobie, Matko, Boży Zosima zadziwił się, zobaczył bowiem anioła w ciele i cały napełnił się łękiem, śpiewając Chrystusowi na wieki.

Błogosławmy Ojca i Syna i Świętego Ducha, Pana

Przedwieczny Ojczy, Współprzedwieczny Synu, Pocieszycielu Łaskawy, Duchu Sprawiedliwy, Rodzicielu Boga Słowa, Słowo Przedwiecznego Ojca, Duchu Żywy i Stwarzający, Trójco Jedyna, zmiłuj się nade mną.

I teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen

Niczym z czerwonej materii, o Przczysta, duchowa purpurowa przędzo, wewnątrz łona Twego utkane zostało ciało Emanuela, przeto Ciebie, jako Bogarodzącę, zaprawdę czcimy.

PIEŚŃ IX

Irmos: Dziewica poczęła bez męża nasienia i cudownie rodzi owoc wieczny, wszelką bowiem naturę odnawia narodzony Bóg, przeto Ciebie na wieki jako Bożą Wybraną i Matkę, prawowiernie wywyższamy.

Synu Dawida, który słowem uzdrawiasz opętanych, zbaw mnie, zmiłuj się i niech jak łotr usłyszę litościwe Twe słowa: zaprawdę mówię ci, będziesz ze Mną w Raju, gdy przyjdę w Mojej chwale.

Choć razem wisieli na krzyżach i jeden łotr szydził z Ciebie, to drugi uznał w Tobie Boga; o wielce miłosierny, jak nawróconemu łotrowi, otwórz i dla mnie bramę chwalebnego Twego Królestwa.

Твѣрь содрогашесѧ распинаема тѧ вѣдѡщи, / горы ѿ кѧмѣнѣа
страхомъ распадоху, / ѿ земли сотрясашесѧ, ѿ ада ѡбнажашесѧ, / ѿ
сомрачашесѧ свѣтъ во дни, / зрѧ тебе иже / пригвождѣна ко кресту.

Достоинныхъ покланѣа плодѡвъ не истажи ѿ мене: / иже
крѣпость моя во мнѣ ѡсвѣдѣ, / сердце мое дарю прише
сокрѣщенное, / нищету же дѡбродю, / да сѧ тебе принесу, / ѡакъ
прѣдътебѣ жертеву, едине спсе.

Судиѣ мой, ѿ вѣдѣ мое, / хотѣи пакы приити со агглы, / единти
миру всему, / мѡтвенымъ твоимъ окомъ тогда видѣвъ ма, /
поцѣди ѿ оуцѣдри ма иже, / паже всѧкаго същества человека
согрѣшивша.

Припевъ: Прѣбѡа мати маріе, моли бѣа ѡ насъ.

Маріе: Оудивѣла еси всѣхъ / страннымъ житіемъ твоимъ, /
аггловъ чины, ѿ человекѡвъ соборы, / неведѣственнѡ поживши, ѿ
същество прешедши: / иже, ѡакъ неведѣственными ногами вшедши
маріе, / іорданъ прешла еси.

Припевъ: Прѣбѡа мати маріе, моли бѣа ѡ насъ.

Маріе: Оумножити содѣтелѧ / ѿ хвалѡщихъ тѧ, прѣбѡа мати,
/ иже вѣнчана ѡслобленій ѿ скорбей / окрестъ нападѡщихъ: / да
иже вѣнчана ѿ напастей, возвелѣчимъ непрестаннѡ / прославльшаго
тѧ гда.

Припевъ: Прѣбѡе оче андрѣе, моли бѣа ѡ насъ.

Андрѣе честный, ѿ оче преблженнѣйшій, / пастырю крѣтскій. / не
престѣи молю, ѿ воспѣвѡщихъ тѧ, / да иже вѣнчана еси гнѣва, ѿ
исорби, ѿ тлѣнѣа, / ѿ прегрѣшеній безмѣрныхъ, / чтѡщи твоѡ
пѧмать вѣрнѡ.

Слава, трѣенъ: Оца прославимъ, сѧа превознесемъ, / вѣстествомъ
дху вѣрнѡ поклонимъ, / трѣе нераздѣльнѣй единце по существу,
/ ѡакъ свѣтъ ѿ свѣтѡмъ, ѿ животѡ ѿ животѡмъ, /
животворѡщемъ, ѿ просвѣщающемъ концы.

Stworzenie zadrżało, góry i kamienie rozpadły się w trwodze, ziemia się zatrzęsła, Otchłań opustoszała i światłość pośród dnia okryła się mrokiem, widząc Cię, Jezu, przybijanego do krzyża.

Godnych owoców pokajania nie wymagaj ode mnie, moc bowiem moja we mnie osłabła; daruj mi serce zawsze skruszony i ubóstwo duchowe, abym mógł złożyć je jako ofiarę Tobie przyjemną, jedyny Zbawco.

Sędzio mój, Ty wiesz o mnie wszystko, więc gdy przyjdiesz ze swymi aniołami sądzić cały świat, wejrzyj na mnie miłosiernym Twym okiem – ulituj się i oszczędź mnie, Jezu, zgrzeszyłem bowiem bardziej niż cały rodzaj ludzki.

Prepodobna Matko Mario, módl się za nami

Niezwykłym życiem swoim – żyjąc bezcieleśnie i wznosząc się ponad prawa natury - zadziwiłaś wszystkich: zastępy Aniołów i rzesze ludzi, dlatego, Mario, przekroczyłaś Jordan i zarazem ludzką naturę.

Prepodobna Matko Mario, módl się za nami

Wybłagaj u Stwórcy miłosierdzie dla sławiących Cię, czcigodna Matko, abyśmy zostali wybawieni od goryczy i bólu, zewsząd nas oblegających; abyśmy wybawieni od pokus nieustannie wysławiali Pana, który obdarzył Cię chwałą.

Prepodobny Ojczy Andrzej, módl się za nami

Andrzej czcigodny i Ojczy po trzykroć błogosławiony, pasterzu Krety, nie ustawaj w modlitwach za opiekujących Cię, abyśmy wszyscy zostali wybawieni od gniewu, bólu, krzywdy i niezliczonych grzechów, wiernie czcząc pamięć Twoją.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi

Ojca wysławiamy, Syna wywyższamy, Bożemu Duchowi z wiarą się pokłońmy, Trójcy Niepodzielnej, Jedności w istocie, jako Światłościom i Światłości, Życiom i Życiu życie dającym i oświecającemu krańce Ziemi.

И нынѣ, бѣгородиченъ: Градъ твоѣ сохрани / бѣгородительнице
пречитаа, / въ тебѣ бо сѣи вѣрнѣ црѣвдѣи, / въ тебѣ и
оутверждается, / и тобою побѣждааи, / побѣждаетъ всако
исидшѣе, / и плѣняетъ ратники, / и проходитъ послшѣе.

Тѣже поэмъ ѿба лика: Безсѣменнаго зачатїа ржтвѣ неказанное,
/ мѣре безмѣжнаа нечлѣненъ плодъ: / бжїе бо рождѣнїе ѡбновляетъ
срствѣа. / тѣмже тѣа вѣн рѣдн, ѣкѣ бѣоневѣстнѣю мѣрь, /
правослѣвнѣа велнчѣемъ.

I teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen

Ochroniaj miasto Twoje, przeczysta Rodzicielko Boga, bowiem pod Twoją ochroną wiernie panując, w Tobie też się umacnia; dzięki Twojej pomocy pokonuje każde niebezpieczeństwo, zniewala wrogów i utrzymuje ich w posłuszeństwie.

Katawasja: *Dziewica poczęła bez męża nasienia i cudownie rodzi owoc wieczny, wszelką bowiem naturę odnawia narodzony Bóg, przeto Ciebie na wieki jako Bożą Wybrankę i Matkę, prawowiernie wywyższamy.*